

FORBRUKEROMBUDET

Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Sendt pr. e-post til: postmottak@fin.dep.no

Deres ref.
13/42 KSJ

Vår ref.
Sak nr: 13/148-2
Saksbehandler: Morten Grandal
Dir. tlf.: 466 28 001

Dato:
09.04.2013

Høringsuttalelse - NOU 2013:3 Pensjonslovene og folketrygdreformen III (utredning nr. 27 fra Banklovkommisjonen)

Jeg viser til Finansdepartementets høringsbrev av 11. januar 2013 angående ovennevnte NOU. Høringsfristen er 12. april 2013.

Som kjent er det Finanstilsynet som fører tilsyn med foretakspensjonsordninger og innskuddspensjonsordninger (jf. foretakspensjonsloven § 2-7, innskuddspensjonsloven § 2-9 og tjenstepensjonsloven § 2-7) mens Forbrukerombudet fører tilsyn med at de næringsdrivendes markedsføring og avtalevilkår i forbrukerforhold ikke er i strid med markedsføringsloven (mfl.), jf. mfl. § 34. Tilsynet etter markedsføringsloven er bransjenøytralt og supplerer annen lovgivning, herunder finanslovgivning.

NOU-en er fase III i Banklovkommisjonens utredning om pensjonslovene og folketrygdreformen, og hovedtemaet er overgangsregler for eksisterende ytelsesbaserte pensjonsordninger ved gjennomføring av den nye tjenstepensjonsloven, samt reglene om levealdersjustering.

Jeg vil her kun kommentere reglene om pensjonsinnretningenes og foretakenes opplysnings- og rådgivningsplikt overfor arbeidstakerne.

Jeg viser til mine tidligere høringsuttalelser av 24. april og 27. september 2012 vedrørende fripoliser og pensjonsbevis med investeringsvalg, hvor jeg etterlyste en innskjerping av reglene om pensjonsinnretningenes opplysnings- og rådgivningsplikt. Flere høringsinstanser gjorde det samme, og Finansdepartementet utvidet opplysnings- og rådgivningsplikten i forhold til Banklovkommisjonens utkast, jf. Prop. 11L (2012-2013).

NOU-ens forslag til overgang til nye ordninger er etter mitt syn relativt komplisert, og jeg antar mange arbeidstakere vil ha utfordringer med å forstå fullt ut de nye ordningene og overgangsordningene. Alderspensjon utgjør en viktig økonomisk verdi for den enkelte arbeidstaker, og det er av stor betydning at pensjonsinnretningens og foretakenes opplysnings- og rådgivningsplikt er tilstrekkelig god. Jeg viser her til den generelle informasjonsbestemmelsen i § 2-8 og den spesielle informasjonsbestemmelsen i § 4-22. Etter mitt syn bør det vurderes å utdype disse bestemmelsene og klargjøre hvilken informasjon som skal gis, herunder om muntlig informasjon bør gis i tillegg til den skriftlige. Formuleringen i § 4-22 (3) om at informasjonen skal gis «*på en oversiktlig og lett forståelig måte*» kan med fordel tas inn i § 2-8 også.

Når det gjelder § 7-8, som regulerer tidligere pensjonsopptjening, heter det i sjette ledd at et medlem innen tre år etter at loven trådte i kraft, kan kreve at premiereserven mm. i stedet skal utskilles av pensjonsordningens midler og forvaltes som pensjonsbevis etter kap. 6. Bakgrunnen for denne reservasjonsretten er at det er åpnet for at foretaket kan etablere tjenstepensjonsordninger med individuell investeringsportefølje, hvor kontohaveren da vil bære risikoen for at verdien av porteføljen eventuelt blir redusert, jf. § 5-5 (2). Medlemmet må altså foreta et aktivt valg for å beholde den garanterte ytelsen. Etter mitt syn bør det her inntas en regel om informasjonsplikt for å sikre at medlemmene får tilstrekkelig informasjon om reservasjonsretten, slik at den enkelte kan foreta et informert og best mulig valg. Det bør her vurderes om det er behov for opplysnings- og rådgivningspliktregler slik som for investeringsvalg i § 6-10 (5) og (6).

For øvrig er jeg enig i mindretallets særmerknad i avsnitt 10.1.2, som ser behov for synliggjøring av effekter og konsekvenser av de forslag som fremmes, og at dette vil bidra til å synliggjøre i hvilken grad forslagene har positive konsekvenser for foretak, arbeidstakere og fripoliseinnehavere, og ikke bare positive effekter for pensjonsinnretningenes soliditet.

Med vennlig hilsen

Gry Nørgård
forbrukerombud